

[Elsebeth Kock-Petersen]

sygehuse. Vi ved alle sammen, at de små sygehuse i lokalområderne ofte nyder stor tillid i befolkningen, blandt patienterne. Vi ved også, at man ude i amterne meget gerne vil have mulighed for at bevare nogle af de små sygehuse, men at man ofte på grund af den struktur, der er, har svært ved at få tingene lagt således til rette, at det kan fungere i praksis.

Som det tredje punkt ønsker vi, at vi af hensyn til både patienterne og lægerne undgår et fald i den uddannelsesmæssige kvalitet. Det, der er risikoen, er, at hvis ikke lægerne i fornødent omfang er på sygehusene, mens der, jeg havde nær sagt er noget at bestille, så får de ikke den fornødne øvelse, rutine, de bliver ikke tilstrækkeligt dygtiggjort. Det er ikke bare patienter og politikere, der er bekymrede over det. Det er sandelig også lægerne selv, der ofte udtrykker den bekymring, at de er bange for, at det uddannelsesmæssige niveau falder. Det vil være til skade for standen, og det vil være til skade for patienterne.

Bekymringen går efter min mening på, at hvis det kraftige fald, mange forudser at vi vil få i den uddannelsesmæssige kvalitet, hvis det system, vi har, bliver fremherskende i årene fremover, vil vi i sandhed få et asocialt sygehussystem. Så vil den velformulerede og den stærke nok vide at få en god og rigtig og fagligt set udmærket behandling. Men det vil i langt højere grad blive den svage, forsagte og beskedne, der vil komme til at lide, hvis det uddannelsesmæssige niveau falder så meget, som der er en hel del af os der er bange for.

Derfor mener jeg, at det bør være et principielt meget vigtigt sigte, at vi undgår det uddannelsesmæssige fald, der ellers er stor risiko for, hvis ikke lægerne i højere grad er på sygehusene for at blive dygtiggjort, indøve rutiner osv.

Som det fjerde punkt vil jeg nævne, at af hensyn til lægerne selv og deres familier må uddannelserne effektiviseres, således at lægerne undgår det meget flytteri. Der er ikke nogen tvivl om, at det var et system, der var til at leve med i tidligere tider, men nu om stunder, hvor flere i familien arbejder, er det belastende. Hvis det kan effektiviseres, samtidig med at man får en højere standard, må det være noget, lægerne og deres familier selv må være meget interesserede i.

Man kan ved de forskellige principper, jeg rider op her, nævne forskellige måder at nå disse mål på, men jeg synes, at det er et mål i sig selv, at man får en effektivisering af de turnusordninger, lægerne skal igennem.

Som det femte punkt vil jeg nævne, at det, lovforslaget indeholder, bør munde ud i, at det af hensyn til lægerne selv, af hensyn til en fleksibel arbejdstilrettelæggelse og en kvalificeret behandling, må være muligt at få fastansat nogle af de færdiguddannede speciallæger. Det ville være langt bedre af hensyn til patienterne og også af hensyn til lægerne selv, at man udnyttede de ressourcer, de kvaliteter, systemet i dag indebærer.

I Venstre mener vi, at lovforslaget skaber en udmærket ramme for at få disse intentioner ført ud i livet. Det er en af de vigtigste ting i forbindelse med dette indgreb, at vi stopper en konflikt – det er godt, og det skal vi – men jeg mener, det er vigtigt, at vi også holder os for øje, at der foreligger nogle principielle intentioner af sundhedspolitisk karakter. Vi lægger i Venstre vægt på, at de bliver ført ud i livet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om, at jeg, inden hr. Svend Auken kom til stede i salen, gav udtryk for, at jeg ikke ville tolerere, at hele debatten blev afviklet gennem korte bemærkninger, før ordførerne havde haft ordet i første omgang.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg bestræbte mig bare for at svare på de spørgsmål, den konservative ordfører stillede mig under debatten.

Når jeg nu beder om ordet, er det selvfølgelig for at få lejlighed til at svare statsministeren på det lidt usædvanlige indlæg, han havde før. Jeg vil imidlertid ikke bruge det samme tonefald, men derimod sige til statsministeren, at jeg synes, man skulle glæde sig over, at det nu ser ud til, at vi i bred enighed kan løse en konflikt på arbejdsmarkedet, som har berørt masser af mennesker hårdt, og at vi skulle bruge vores tid til nu at finde ud af, hvordan den lov skal udformes, der sikrer både de menneskelige og de sundhedsmæssige hensyn, men også sikrer, at vigtige principper på arbejdsmarkedet bliver respek-